

[Enggaard.]

byggede kollegier nok er kommet noget højere op, end det egentlig er ønskeligt. Det er naturligvis i første række den høje rente i det sidste par år, der har sat prisen stærkt i vejret, men nu har man jo på det almindelige boligområde indført en rentesikringsordning, der medfører en rente på 6½ pct. i årene indtil 1972. Det forslag, som loven indeholdt, nemlig 35 pct. som rente- og afdragsfrie lån fra staten, vil så nogenlunde svare til den gældende rentesikringsordning på boligområdet i øvrigt. Jeg finder, at der kan være megen rimelighed i, at man opfører kollegier, hvor værelser kan lejes ud til en lidt lavere pris, end man kan på det almindelige boligmarked.

Det har været væsentligt for venstre, at vi ikke betragter udgifterne til kollegieloven isoleret. Der er efter vor mening en nøje sammenhæng mellem denne lov og de forpligtelser på hele uddannelsesområdet, som vi vedkender os. Jeg tror, at en større udbygning af uddannelserne ville være en halv foranstaltning, hvis man ikke samtidig gjorde noget for at løse boligproblemerne. Jeg tror ikke, det kan afvises, at den store tilgang til uddannelserne i disse år her og dér har ført med sig, at man har fået stærkt stigende værelsepriser på det almindelige værelsemarked. Også det må indgå i hele problematikken omkring kollegiebyggeriet i disse år.

Vi har også den opfattelse i venstre, at de forhold, vi tilvejebringer på kollegieområdet, har betydning for størrelsen og fastsættelsen af ungdommens uddannelsesfond. Jeg tror let det kunne gå sådan, at vi kunne risikere, at en kollegielov, der førte til for dyre værelser, med sig som konsekvens ville føre stærkt stigende krav til uddannelsesfonden. Jeg nævnte allerede ved første behandling af lovforslaget, at det ville være ønskeligt, om det kunne lade sig gøre at få en uligning mellem lejeniveauerne i nye og lidt ældre kollegier, der opføres efter denne lov. Det er meget glædeligt for mig, at dette ønske fra venstres side har fået tilslutning fra de øvrige partier i udvalget, sådan at der nu sker en ændring af forslaget §§ 3 og 8, sådan at man i fremtiden vil have mulighed for at lade de rente- og afdragsfrie lån få en begyndende forrentning og afdragning. På den måde kan man nå til, at prisforskellene

fra kollegium til kollegium alene bestemmes af en forskel i udstyr og standard og så den forskel, som eventuelle donationer må betinge. Jeg mener, det må være helt klart, at donationer må respekteres, sådan at de stadig væk kan give den fordel i en lavere leje, som de betinger. Men det skulle nok være muligt at udforme disse principper nærmere i ministeriets administration.

Jeg føler det tilfredsstillende, at der også med indførelsen af disse nye principper i loven sker en tilnærmelse til den målsætning, som boligforliget har tilstræbt, nemlig at undgå for mange forskellige lejeniveauer, bestemt af forskellige lovbestemmelser eller forskelligt prisniveau på det tidspunkt, hvor opførelsen har fundet sted. Det har naturligvis været væsentligt undervejs i udvalgsarbejdet at søge klarlagt, hvordan den påtænkte boligsikringsordning fra 1. april 1967 vil komme til at påvirke prisen på lejligheder og værelser i kollegiebyggeriet. Det er blevet oplyst af boligministeren over for udvalget, at lejligheder i kollegier formentlig vil blive omfattet af denne ordning, hvorimod værelser næppe vil kunne omfattes. Jeg mener, det er helt naturligt, at der vil være nogen usikkerhed om en ordning, der endnu ikke er fremsat som lovforslag og endnu mindre er vedtaget som lov. Men jeg mener, at det ikke desto mindre må være meget afgørende for planlægningen af nye kollegier rundt omkring, kollegier, hvor der bl. a. også opføres lejligheder bestemt for ægtepar, at man så nogenlunde allerede på planlægningstidspunktet ved, hvilken pris de studerende ægtepar vil komme til at betale for lejligheden. Derfor synes jeg, at det har været en nødvendig og rigtig ting, at denne afklaring af boligforligets konsekvenser også på dette område har kunnet ske her på dette tidspunkt, uanset at lovforslag ikke er fremsat eller vedtaget.

Så skal jeg endelig nævne, at spørgsmålet om et kollegieråd jo naturligt har optaget tankerne en del i udvalget, ligesom det har optaget tankerne hos mange af de studerendes og de andre uddannelsessøgendes organisationer. Jeg skal ikke nægte, at selve tanken om et stort kollegieråd ikke ligefrem er vokset frem i venstres have. Vi har været noget bange for at få et råd med store administrative beføjelser, men efter den formulering, som udvalget i enighed er